

25814
Εν Αθήναις
ἡμετέρας

Εἰς Σὺρον
Συριγέες εἰς τὴν περὶ τὴν φρονίδα τοῦ νοῦ
ἵνα ἀποσκηθῇ τὰς καὶ ἀσθενεῖς μετὰ τὴν

Πρὸς τὸν ἐξοχώτατον ἐν ἰατροῖς ἄνθρωπον
Σοφοκλῆν Δικονόμον.

εἰς Ἀθήνας

μετὰ ἑνὸς ἐποφθαλμοῦ
κατὰ
S.O.

Ἀναλὼς πρὸς τὴν ἀπὸ 30, Σεπτεμβ. παρ' ὧρων ἐπιστολήν. ἦδη δὲ καὶ ἀποδίδον, ὡς ἂν ἴδωμεθα,
 μινὲς ὑγραφα πρὸς ὧρας. Εὐρίωνα ἐνλαῶδα ἀγκυρομένον ὁ φάσμα τῆς ταχυτάτου π
 ἔχον ἐκδιδόμενον τὴν περὶ τὸ Ἀντιδότη ἀγγελίαν, καὶ ἀποδίδον τὴν α. Μ. ἔτι δὲ
 ἐκδιδόμενον ὅτι ἔχει (πρὸς) ὁ τ. γίρον κυρίως τὴν πρὸς αὐτὸν ἐπιστολήν τῆς α. Μ. Εἰπε,
 ὡς παρὲς τὸ Γέροντος, εὐχὰς πρὸς τὸν γίρον, ὅτι αὐτὸς πέρηται δι' ἐμὴν. καὶ ὅτι φρονίσιον περὶ
 δουλείας συνδρομῆς μετὰ προδορίας. Ἀλλὰ περὶ τῶν τῶν φεβρίων εἰς τὰ ἐνλαῶδα ἀποστ
 παραβῆν φρονίσιον αὐτὸς ὁ αὐτὸς α. Μ. διότις εἶνα τὴν τὸν ἐνλαῶδα, ἀπὸ τῆς
 ἀποστῆναι τὴν βίβλια, καὶ παρ' ὅ γίψις ταυτε ὁ οὐ. Γέρον. διότι αὐτὸς ἔδεναι
 ἔχει. —

Μετὰ τὴν παύσιν μεθ' ἑαυτοῦ σήμερον εἰς Σύντρονον πρὸς τὸν φίλον Βασίλειον ἐλπί-
στον ἐνοργάστου, περιέχον ἀποδοχομένη ἐξ Οὐραίου τοῦ γυναικὸς καὶ κυρίου Παναγιώτου
ταύρου. Εἰπὲν τὸν κύριον Παναγιώτου, ὅτι ἐλήθη, καὶ ζήτησαν ἵνα περὶ αὐτοῦ εἰλημῶς ποιοῖται
ἐδιδόνηται ὁ φίλος εἰς τὴν δουλείαν ταύτην περίοδον. Εἰπεύσα δὲ πέρυκα πρὸς τὸν
Παναγιώτου τὸν Σταυρὸν. ἵσως προφθία τὸν φίλον κ. Παναγιώτου
αὐτόν, πρὶν ἀναχωρήσει εἰς Πελοπόννησον. Εἰπὲν τοῦ ἐγκαρδίου ἀποστόλου μοι πρὸς
τὸν κορυφαῖον Σεβαστήριον. καὶ ὅτι τὸν παρεμύει, ἀνδρῶν τὸν περὶ αὐτοῦ, ἵνα λάβῃ
ἐαυτὸν τὸν σταυρὸν, καὶ ἀλλάξῃ τὸν εἰς τὴν τοῦ χρυσοχοιτῶν ἐργαστήριον τὴν περὶ αὐτοῦ
(ὅπου πωροῦται καὶ τὰ λοιπὰ παράσημα), ἀνελθόντων ἐν τῷ ἀρχιεπισκόπῳ καὶ
φιλέρων σταυρὸν τὴν δουλείαν τάξας. καὶ αὐτὸν λαμβάνει (ὅπως διαφέρει καὶ τὸ
τοῦτο (οἷον ζητούμεν) διακρίνει καὶ οἱ σταυροὶ τῶν περὶ αὐτοῦ τοιαύτης.
εἰς τὸν Ἀδωνῆ Μικροποιῶν. κτλ. (Δείξον καὶ τὸν περὶ ἐπὶ σταυρὸν, ὅτι ἐστὶν
τὸ χρώμα, καὶ τὴν μορφήν. γνωρίζει δὲ καὶ τὴν πτωχεύειαν τοῦ τοῦτοιοῦ τὸ
τάγματος τῶν σταυρῶν). καὶ ὅσα ἐξεδίδωκεν εἰς τὴν τὴν ἀλλαγὴν πληρωσομένη
προθύμως καὶ ἐγνωσκόμενοι. Ὅταν δὲ ἐλθῇ τὸν ἀλλαχθεσόμενον, δύναται νὰ
τελεῖται τὸν δι' αὐτοῦ, τοῦ εἰς αὐτόν, περπομένον φέρον τὴν κυβερνήσειαν.
(καὶ αὐτὸς τὸν αὐτοῦ) νὰ τὸν φέρη, ὅταν συνδυᾷ ἐπιτρέψῃ. Αλλ' ἐφ' ὅσον
τὰ πάντα εἰς τὴν κορυφαῖον αὐτὸν σύνισιν. Ἀρκούν μόνον ἵνα προφθάσῃ
παράφησι τὴν ἀναχώρησιν αὐτόν. Ταῦτα καὶ περὶ τούτου. Δείξουν δὲ μοι
ἐπὶ παραγραφῇ. Τὰς φιλάδας κόρας καὶ ἄλλα καὶ τὸν γυναικὸν καλεσθέν. Σοὶ
σήμερον καὶ ἄλλον ἐπιτοχὴν καὶ ὡδαῖον δι' αὐτόν κ. Κροτίδα.